

ПРОЄКТ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказом ректора

від «___» _____ 202_ р. № _____

на підставі схвалення Вченої ради

УДУНТ

від «___» _____ 202_ р., протокол

№ _____

**СТРАТЕГІЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ
Українського державного університету науки і технологій
на період 2026-2030 років**

Дніпро

202_

ЗМІСТ

Преамбула

1. Загальні положення
2. Вихідні умови та ключові виклики
3. Основні принципи та підходи інтернаціоналізації
4. Стратегічні цілі та пріоритетні напрями на 2026-2030 роки
5. Система управління інтернаціоналізацією, ролі та відповідальність
6. Механізми та інструменти реалізації
7. Моніторинг, показники результативності та звітність
8. Управління ризиками, дотримання вимог і безпека міжнародної діяльності
9. Організація впровадження та оновлення Стратегії

Преамбула

Стратегія інтернаціоналізації Українського державного університету науки і технологій на 2026-2030 роки визначає цілі, принципи, пріоритети та управлінські механізми інтеграції міжнародного та міжкультурного виміру в освітню, наукову, інноваційну та управлінську діяльність Університету. Стратегія спрямована на підвищення якості освіти і досліджень, конкурентоспроможності випускників, розширення партнерств, академічної мобільності та міжнародної видимості Університету, а також на підтримку відбудови і модернізації України через залучення міжнародних знань, технологій та інвестицій у людський капітал.

Стратегія розроблена з урахуванням законодавства України у сфері освіти і науки, загальних засад європейського простору вищої освіти, підходів до забезпечення якості, взаємного визнання результатів навчання, академічної доброчесності, інклюзивності та рівного доступу. Реалізація Стратегії здійснюється з дотриманням вимог міжнародних програм і донорів, а також внутрішніх процедур Університету.

1. Загальні положення

1.1. У цій Стратегії термін «інтернаціоналізація» означає системне впровадження міжнародного та міжкультурного компонента в усі ключові процеси Університету: освітні програми, викладання і навчання, наукові дослідження, інновації, управління, сервісну підтримку здобувачів освіти та персоналу, зовнішні комунікації і репутацію.

1.2. Метою Стратегії є створення цілісної та стійкої моделі інтернаціоналізації Університету, яка забезпечує:

- підвищення якості освітніх програм та результатів навчання шляхом інтеграції міжнародних стандартів і практик;
- розвиток міжнародної наукової співпраці, зростання якості досліджень та інноваційного потенціалу;

- розширення академічної мобільності здобувачів освіти та працівників і забезпечення визнання результатів навчання;
- формування міжнародних і міжкультурних компетентностей у студентів незалежно від можливості фізичної мобільності;
- підвищення міжнародної привабливості Університету та якості сервісів для іноземних здобувачів і партнерів;
- цифровізацію процесів міжнародної діяльності, підзвітність та управління на основі даних.

1.3. Стратегія поширюється на всі структурні підрозділи Університету, його відокремлені підрозділи, коледжі, наукові підрозділи, а також на всіх учасників освітнього процесу і працівників, які залучені до міжнародної діяльності.

1.4. Реалізація Стратегії конкретизується щорічними планами заходів на відповідний рік, у яких визначаються завдання, відповідальні підрозділи, календарні строки, необхідні ресурси та очікувані результати.

1.5. Стратегія є рамковим документом. Детальні процедури встановлюються окремими внутрішніми положеннями, регламентами та інструкціями Університету, зокрема щодо академічної мобільності, визнання результатів навчання, підготовки та реалізації міжнародних проєктів, прийому і супроводу іноземних здобувачів освіти, забезпечення якості, академічної доброчесності та захисту даних.

2. Вихідні умови та ключові виклики

2.1. У період 2026-2030 років Університет здійснює інтернаціоналізацію в умовах суттєвих змін у національному та міжнародному освітньо-науковому середовищі, зростання конкуренції та фінансування, розвитку цифрових технологій і посилення вимог до якості та прозорості.

2.2. Ключові виклики інтернаціоналізації Університету включають:

- необхідність переходу від поодиноких міжнародних активностей до системного підходу із чіткими процедурами та відповідальністю;

- обмеженість ресурсів і потребу у диверсифікації джерел фінансування міжнародної діяльності;
- підвищення спроможності персоналу у міжнародному проєктному менеджменті, грантовому адмініструванні, академічному письмі та міжкультурній комунікації;
- забезпечення доступності міжнародного досвіду для більшості здобувачів освіти через інтеграцію міжнародного компонента у навчальні дисципліни та освітні програми;
- вимоги до безпеки, кіберзахисту, збереження персональних даних, а також дотримання умов міжнародних програм і донорів;
- потребу у підвищенні міжнародної видимості та репутації Університету через якісні комунікації та участь у міжнародних мережах.

2.3. Університет враховує, що інтернаціоналізація має бути не самоціллю, а інструментом підвищення якості, розвитку людського капіталу та зміцнення інституційної стійкості.

3. Основні принципи та підходи інтернаціоналізації

3.1. Інтернаціоналізація в Університеті здійснюється на основі принципів якості, прозорості та підзвітності. Усі рішення щодо міжнародних програм, відбору учасників мобільності, формування партнерств і використання ресурсів мають прийматися на підставі відкритих правил, визначених критеріїв та документального підтвердження.

3.2. Принцип академічної доброчесності є обов'язковим для всіх учасників міжнародної діяльності. Університет забезпечує запобігання плагіату, конфлікту інтересів, недоброчесних практик у дослідженнях і звітності, а також формує культуру доброчесності через навчання, превенцію і відповідальність.

3.3. Принцип інклюзивності та рівного доступу передбачає, що міжнародні можливості мають бути доступними для різних категорій здобувачів освіти та

працівників, з урахуванням потреб осіб з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб, ветеранів та інших груп, які потребують додаткової підтримки.

3.4. Підхід «інтернаціоналізація в університеті» означає, що міжнародний компонент інтегрується у навчальні плани, методики викладання, завдання і проекти, використання міжнародних джерел, міжкультурну взаємодію та розвиток компетентностей, незалежно від того, чи бере студент участь у фізичній мобільності.

3.5. Підхід пріоритету цифрових рішень передбачає цифровізацію процесів міжнародної діяльності, створення електронних реєстрів, стандартизацію документів, використання безпечних інструментів дистанційної взаємодії, а також розвиток інформаційних ресурсів українською та англійською мовами (за потреби).

3.6. Партнерський підхід передбачає перехід від формальних угод до результативної співпраці, яка має спільні продукти (курси, навчальні модулі, спільні освітні програми, школи, проекти, публікації, лабораторії) та вимірювані результати.

3.7. Підхід безпеки та дотримання вимог означає системне управління ризиками, перевірку партнерів у межах компетенції Університету, дотримання правил донорів, захист даних, кіберстійкість, а також забезпечення безпеки учасників мобільності.

4. Стратегічні цілі та пріоритетні напрями на 2026-2030 роки

4.1. Освіта міжнародного рівня (освітні програми, навчальні дисципліни, компетентності).

Університет забезпечує підвищення якості освіти шляхом системного включення міжнародних підходів до змісту, результатів навчання та методик викладання. Пріоритетами є оновлення освітніх програм, розвиток дисциплін з міжнародним компонентом, удосконалення мовної підготовки та формування міжкультурних компетентностей.

Основні завдання напряму:

- проведення регулярного аналізу освітніх програм із метою визначення можливостей для впровадження міжнародного компонента та порівняння з провідними практиками;
- розширення переліку навчальних дисциплін, що викладаються іноземною мовою або мають двомовний компонент, з обов'язковим забезпеченням якості викладання;
- розроблення спільних навчальних модулів та спільного онлайн-навчання з університетами-партнерами, включно зі спільними груповими проектами;
- створення та розвиток коротких сертифікатних програм і мікрокваліфікацій для професійного розвитку, у тому числі для працівників підприємств та органів влади;
- залучення запрошених іноземних викладачів і практиків до читання лекцій, проведення семінарів та участі в оновленні навчальних матеріалів.

4.2. Академічна мобільність здобувачів освіти та працівників, визнання результатів навчання.

Університет розвиває академічну мобільність як інструмент підвищення якості освіти і досліджень та як механізм міжнародного професійного розвитку. Особлива увага приділяється доступності мобільності, прозорим конкурсним процедурам, безпеці учасників та повному і своєчасному визнанню результатів навчання.

Основні завдання напряму:

- запровадження сервісної моделі підтримки мобільності за принципом «єдиного вікна»: інформування, консультації, супровід документів, підтримка під час перебування та після повернення;

- розвиток різних форматів мобільності: довгострокові та короткострокові стажування, навчання, викладання, підвищення кваліфікації, а також змішані формати, що поєднують дистанційну та очну участь;
- забезпечення прозорих конкурсів із визначеними критеріями та антикорупційними запобіжниками;
- обов'язкове попереднє узгодження навчального плану мобільності та гарантування визнання результатів навчання відповідно до внутрішніх процедур Університету;
- створення системи зворотного зв'язку за результатами мобільності для вдосконалення програм і сервісів.

4.3. Інтернаціоналізація науки та інновацій (міжнародні дослідження, проекти, публікації).

Університет посилює міжнародну наукову співпрацю для підвищення якості досліджень, розвитку інновацій та залучення ресурсів. Пріоритетом є участь у міжнародних програмах, формування дослідницьких команд, підтримка академічного письма та поширення результатів досліджень у міжнародному середовищі.

Основні завдання напряму:

- формування постійної «лінійки» підготовки проектів: від пошуку можливостей і партнерів до подання заявок, реалізації та масштабування результатів;
- підтримка міжнародних консорціумів і тематичних груп, створення спільних лабораторій або центрів компетентностей за пріоритетними напрямами;
- стимулювання міжнародних публікацій у співпраці з іноземними співавторами, підвищення якості наукових текстів та дотримання етичних стандартів;
- розвиток практик відкритого доступу до результатів досліджень у межах вимог донорів та внутрішніх політик;

– підтримка трансферу технологій і взаємодії з бізнесом у міжнародних ініціативах.

4.4. Партнерства, міжнародні мережі та репутація Університету.

Університет розвиває партнерства, орієнтовані на спільні результати. Перевага надається співпраці, яка призводить до створення спільних освітніх продуктів, проєктів, досліджень і довгострокових мережеских зв'язків.

Основні завдання напряму:

- класифікація партнерів за рівнем стратегічної важливості та визначення відповідальних координаторів співпраці;
- розроблення дорожніх карт партнерств із чіткими результатами на 2-3 роки (спільні модулі, школи, заявки, публікації, спільні події);
- розвиток міжнародної комунікації про досягнення Університету: проєкти, результати досліджень, історії успіху студентів і викладачів;
- участь у міжнародних асоціаціях, тематичних платформах і мережах за профільними напрямами Університету;
- впровадження стандартів англомовної представленості (вебсторінки програм, інформаційні матеріали для партнерів та вступників).

4.5. Міжнародна привабливість та підтримка іноземних здобувачів освіти і науковців.

Університет створює дружнє й безпечне середовище для іноземних здобувачів освіти, викладачів та науковців, включно з інформаційним супроводом, адаптаційними заходами та сервісною підтримкою на всіх етапах взаємодії.

Основні завдання напряму:

- розвиток сервісів для іноземців: консультації до прибуття, допомога з організаційними питаннями, академічний супровід, інформаційні матеріали;
- впровадження програм наставництва та інтеграції (зокрема студентські наставники), організація міжкультурних заходів;

- покращення каналів комунікації українською та англійською мовами, забезпечення доступності актуальної інформації;

- удосконалення процедур прийому та супроводу, у тому числі інформаційної підтримки щодо правил перебування та навчання.

4.6. Цифровізація міжнародної діяльності та управління на основі даних.

Університет впроваджує цифрові інструменти для обліку міжнародної діяльності, прозорості процесів та оперативного управління. Рішення ухвалюються з урахуванням даних і показників результативності.

Основні завдання напряму:

- створення та ведення електронних реєстрів мобільності, партнерств, міжнародних проєктів і подій;

- уніфікація форм документів і запуск електронних маршрутів погодження заяв та рішень (за можливості);

- регулярне формування аналітичних звітів щодо міжнародної діяльності для керівництва і підрозділів;

- підтримка цифрових платформ для дистанційної співпраці з партнерами з дотриманням вимог кібербезпеки.

4.7. Міжнародний внесок Університету у відбудову України та сталий розвиток.

Університет спрямовує міжнародні партнерства та проєктну діяльність на підтримку відбудови інфраструктури, підвищення стійкості громад, енергоефективності, екологічної трансформації та розвитку людського капіталу. Міжнародна діяльність має приносити конкретний соціально-економічний ефект для регіону та країни.

Основні завдання напряму:

- пріоритизація тем міжнародних проєктів, пов'язаних з відновленням, стійкістю, безпекою та модернізацією ключових секторів;

- розвиток партнерств із громадами, містами, підприємствами та органами влади для спільних демонстраційних і пілотних рішень;
- підготовка фахівців для завдань відбудови через сучасні навчальні програми, практики та спільні міжнародні ініціативи.

5. Система управління інтернаціоналізацією, ролі та відповідальність

5.1. Вчена рада Університету схвалює стратегічні документи у сфері інтернаціоналізації, розглядає щорічні звіти про виконання Стратегії та результати моніторингу, ініціює коригування пріоритетів за потреби.

5.2. Ректорат забезпечує організаційні умови реалізації Стратегії, затверджує щорічні плани заходів, розподіляє ресурси у межах можливостей та здійснює управлінський контроль виконання.

5.3. Проректор з науково-педагогічної роботи, міжнародної діяльності та інноваційного розвитку координує реалізацію Стратегії, організовує міжпідрозділову взаємодію, контролює виконання планів та підготовку звітів.

5.4. Відділ міжнародних зв'язків забезпечує операційне впровадження: координацію мобільності, розвиток партнерств, підтримку підготовки міжнародних проєктів, інформаційну роботу, сервіси для іноземців, ведення реєстрів і підготовку аналітичних звітів.

5.5. Підрозділ забезпечення якості освіти та відповідні навчальні підрозділи забезпечують інтеграцію міжнародного компонента в освітні програми, процедури визнання результатів навчання, внутрішній контроль якості, опитування та аналіз зворотного зв'язку.

5.6. Факультети, інститути, кафедри та наукові підрозділи реалізують міжнародний компонент у програмах і дисциплінах, беруть участь у партнерствах, спільних проєктах і дослідженнях, формують пропозиції до планів заходів та показників.

5.7. Юридична, фінансова, кадрова, інформаційно-технічна та інші служби забезпечують підготовку договорів, дотримання вимог донорів, фінансовий облік і

звітність, закупівлі у межах проєктів, підтримку цифрових сервісів, навчання персоналу та кіберзахист.

6. Механізми та інструменти реалізації

6.1. Академічна мобільність. Університет запроваджує стандартизований цикл мобільності: інформаційна кампанія, конкурс, підготовка документів, супровід під час мобільності, визнання результатів навчання або стажування, аналіз результатів і зворотного зв'язку. Усі етапи фіксуються у внутрішніх документах та реєстрах.

6.2. Інтернаціоналізація в університеті через спільне онлайн-навчання. Університет розвиває спільні онлайн-модулі із партнерами, командні проєкти, віртуальні гостьові лекції та спільні семінари. Для кожного модуля визначаються результати навчання, міжкультурні компетентності, критерії оцінювання та механізм зарахування результатів.

6.3. Мікрокваліфікації та короткі програми. Університет створює короткі програми з чіткими результатами навчання, визначеним обсягом, формою оцінювання та документом про проходження. Для таких програм визначаються правила визнання результатів у межах освітніх програм (за наявності підстав).

6.4. Партнерства. Для пріоритетних партнерств формуються дорожні карти з переліком конкретних спільних результатів, відповідальними особами, строками та ресурсами. Партнерства переглядаються на основі результативності та відповідності стратегічним пріоритетам Університету.

6.5. Міжнародні проєкти. Університет розвиває спроможність підготовки та реалізації міжнародних проєктів через внутрішні консультації, підтримку пошуку партнерів, підготовку бюджетів, адміністративний супровід, навчання персоналу, а також обмін досвідом між командами проєктів.

6.6. Комунікації та міжнародна видимість. Університет забезпечує системну комунікацію міжнародних досягнень, оновлення інформаційних ресурсів,

підготовку матеріалів для партнерів та вступників, висвітлення проєктів і результатів досліджень.

7. Моніторинг, показники результативності та звітність

7.1. Моніторинг реалізації Стратегії здійснюється на основі показників результативності, які визначаються щорічними планами заходів. Показники мають бути зрозумілими, вимірюваними, зі встановленими джерелами даних та відповідальними за збір і аналіз інформації.

7.2. Ключові показники ефективності міжнародної діяльності:

- освітні програми та дисципліни з міжнародним компонентом; якість викладання та задоволеність здобувачів освіти;
- кількість і структура академічних мобільностей, у тому числі короткострокових та змішаних форматів;
- частка мобільностей із повним визнанням результатів навчання; строки та якість процедур визнання;
- кількість поданих та успішних міжнародних проєктних заявок; обсяг залученого фінансування; якість реалізації;
- показники міжнародної наукової співпраці: спільні публікації, участь у мережах і міжнародних заходах;
- показники міжнародної привабливості: кількість іноземних здобувачів, задоволеність сервісами, інтеграційні заходи;
- цифровізація процесів міжнародної діяльності та якість інформаційних ресурсів.

Наведений перелік показників не є вичерпним і може доповнюватися/уточнюватися з урахуванням стратегічних пріоритетів УДУНТ, вимог стейкхолдерів і замовника

7.3. Річний управлінський цикл моніторингу включає: у першому кварталі - затвердження плану заходів і показників; у другому та третьому кварталах -

проміжний аналіз виконання і коригування; у четвертому кварталі - підготовку підсумкового звіту та формування пропозицій на наступний рік.

7.4. Щорічний звіт про реалізацію Стратегії подається на розгляд керівництву та Вченій раді (за процедурою Університету) і містить аналіз досягнутих результатів, проблемні питання, пропозиції щодо удосконалення та оновлення планів.

8. Управління ризиками, дотримання вимог і безпека міжнародної діяльності

8.1. Університет запроваджує підхід управління ризиками міжнародної діяльності. Для ключових міжнародних ініціатив оцінюються ризики безпеки учасників, фінансові ризики, юридичні та репутаційні ризики, ризики невиконання умов донорів, а також ризики, пов'язані із захистом даних і кіберзагрозами.

8.2. Дотримання вимог міжнародних програм і донорів забезпечується через внутрішні процедури підготовки договорів, фінансового обліку, звітності, закупівель, збереження документів та контролю термінів і показників.

8.3. Безпека міжнародної діяльності включає: обережний вибір партнерів у межах компетенції Університету, дотримання санкційних обмежень та норм доброчесності, кіберзахист цифрових платформ і даних, а також заходи безпеки для учасників мобільності та міжнародних подій.

9. Організація впровадження та оновлення Стратегії

9.1. Стратегія впроваджується поетапно. У 2026-2027 роках пріоритетом є стандартизація процесів, запуск цифрових реєстрів, встановлення базових показників результативності, розвиток спільного онлайн-навчання та запуск мікрокваліфікацій, а також формування декількох ключових партнерств із дорожніми картами.

9.2. У 2028-2030 роках пріоритетом є масштабування інтернаціоналізації в Університеті, системний розвиток мобільності, зростання проектного портфеля, розширення міжнародної наукової співпраці та посилення міжнародної видимості Університету.

9.3. За результатами щорічного моніторингу Університет може уточнювати пріоритети, показники та інструменти реалізації, не змінюючи загальної логіки та мети Стратегії.